

ଫଟୋ ପାଇଁ...

୩

ପ୍ରକ୍ଳଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଫଟୋଗ୍ରାଫି ଏକ ନିଶା। ଏଇ ନିଶା ଯେବେ
ବଡ଼ ବଡ଼ ଚାଲେ, ଫଟୋ ଉଠାଉଥିବା ମଣିଷଙ୍କଳକ ଭୁଲିଯାଏ
ସବୁକିଛି। ଏମିତିକି ନିଜେ ନିଜକୁ ବା କେମିତି, କେଉଁ ମୁହିତରେ ସେ
ପାଇବ ଏକ ପରଫେକ୍ଟ କିଳ୍କ, ସେଥିପାଇଁ ସେ କରେ ଯେତେସବୁ
ପ୍ରଯାସା ଏମିତିକି ଜାବନ ବାଜିରେ ଲାଗିଗଲେ ବି ନ ଥାଏ ତା'ର
ନିଯା। କାରଣ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ସବୁ ପରିଷ୍ଠିତିକୁ ସାମନା କରି
ଯେମିତି ହେଲେ ପାଇବ ଏକ ପରଫେକ୍ଟ କିଳ୍କ....

ଛି
ବି
ତି
ଦ
ର

ସିନ୍ମେପା

୫

ଦୌଡ଼

- ପବିତ୍ର ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ନାୟକ

ତମେ ଛାଇଁଦେବା କ୍ଷଣି
ମୁଁ ନଦୀରୁ ପାଲଚିଯାଏ ସମ୍ପୁଦ
ଶବାରୁଆରୁ ପ୍ରଜାପତି

ତମେ ଚାହିଁଦେବା କ୍ଷଣି
ମୁଁ ପଥରରୁ ପାଲଚିଯାଏ ମୂର୍ଖ
ବାଜରୁ ମହାତ୍ମା

ତମେ ଭାକିଦେବା କ୍ଷଣି
ମୁଁ ପାଲଚିଯାଏ ପୃଥିବୀ
ନଦୀକୁଳର ବଂଶୀୟମ
ଦଞ୍ଚଳ ହରିଶର ଗତି
କଳାଶାର୍ଣ୍ଣିଆ ମେଘ
ମାତ୍ରର ମୟୋର ଉଦ୍ଧର ନୃତ୍ୟ
ଇଗଲର ଉଡ଼ାଣ
ଶୁଣୁଟି ମୁଷାର ନିମ୍ନତମା ଦୌଡ଼ ।

-ରାଜନଗର, କେନ୍ଦ୍ରାପତା
ମୋ-୯୪୩୭୭୧୩୪୩୮

କରୋନା : ଡିନୋଟି ଏକପଦା

- ବିପିନ୍ ବିହାରୀ ରାଉଡ଼

- * ଏପରେ ଜୀବନ ସେପଟେ ଜୀବିକା
ମଞ୍ଚରେ କରୋନା ନଈ
ଦୁଇ କୂଳ ଖାଇ ସ୍ତ୍ରୋତ ତା' ବୁଝି
ଥଳ କୂଳ କିଛି ନାହିଁ ।
 - * ସଙ୍କଟ ବୁଲିରେ ଯାତନାର ହାଣି
ଫୁରୁଟି ତୋରର ଭାତ
କଣକେ ଜୀବନ କଣକେ ମରଣ
ସୁପ କାଟେ ଭିଷ୍ମ୍ୟତ ।
 - * ସାଇ ଭାଇ ବୋଲି ବକ୍ଷ ବାନ୍ଧିଥିଲି
ମଲା ବେଳେ ଦେବେ କାନ୍ଧ
ଶବକୁ ମୋହର କେହି ନ ଛୁଟିଲେ
ଶୁଣାନ କଲେ ବାସନ୍ଦ ।
- ଶିଟିଏ, କଟକ

ବୁଢ଼ୀ ବୋଧେ ଅଶୀ ପାଖାପାଖୁ ହେବ । ବିଛଣାରୁ ଓହେଇ ପାରୁନି
ଖାଇ ପରିସ୍ଵାରେ । ପାଶୋଣୀ ହୋଇଥିବା ପୁନ୍ଦରା ବୋହୁ ମଞ୍ଚରେ
ମଞ୍ଚରେ ଆସି ବୁଢ଼ୀ ପାଇଁ କିଛି ଖାଇବା ଥୋଇ ଦେଇଯାଏ । ଦୁନିଆ
ଯାକର ବେମାର ତ ଏବେ ବୁଢ଼ୀ ପାଖରେ । ତୋକ ଆଉ କ'ଣ ହସନ୍ତି !
ଦିନକର ଖାଇବାକୁ ଦୁଇଦିନରେ ସାରିହେଉନି । ପୁଅ ବିଦେଶରେ ।
ପାଖବାଟ ନୁହେଁ ଦୌଡ଼ି ଆସିବ । ଥରକେ ଦୁନିଆ ପଇସା ଖର୍ବାର୍ତ୍ତ ।
ବିଦେଶିନୀ ବୋହୁ ନୁହେଁ ପୁଅ ଶୁଣେଇ ଦେଇଛି ପୋନରେ ଏଭଳି
କଥା ଅନେକଥର ଯେତେବେଳେ ପୁଅକୁ ମାଆ ଖୋଜେ ପାଖରେ ।

ଆଗରୁ କିଛି ଖରବର ନ ଦେଇ ହାତାଟ ପୁଅ ଦିନେ ବୋହୁ ନାହିଁକୁ
ନେଇ ଗାଁ ଘରେ ହାଜର । ପୁଅକୁ ଦେଖୁ ଜାଣ ବୁଢ଼ୀର ଅଧା ରୋଗ
ଭଲ ହୋଇଗଲା । କାମ କରିବାକୁ ସହି ନୁହେଁ ବୋଲି ହୋଇଲେଇ
ମଗେଇ ସମସ୍ତେ ଖାଇଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମାଆ ପାଖରେ ବସି ନାଚିର
ବରୁଲିଆ ମୁଣ ଗପିବା ଭିତରେ ପୁଅ ମାଆକୁ କହିଲା ସେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ
ଭାରତର ଚନ୍ଦିଆସିଛି । ଆଉ ସେ ବିଦେଶରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ କାଳେ
ଭାରତର ଅର୍ଥନୀତିରେ ବେଶ ସୁଧାର ଆସିଲାଣି । ବାଜାଲୋରରେ
ନିଜର ଗୋଟେ ସଂସ୍କା ଆରମ୍ଭ କରିବ । ବୁଢ଼ୀକୁ ବୁଝେଇଦେଲା ପିଲାଙ୍କ
ପାଖରେ ବାଜାଲୋରରେ ଯାଇ ରହିବା ଲାଗି । ଭଲ ପଇସା ଦେଇ
ଘର କିଶିନେବାକୁ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଠିକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବୁଢ଼ୀ ବି ଅନ୍ୟ
ବୁଢ଼ାମାନଙ୍କ ଭଳି ଭିତାମାଟି, ବାପାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡି ବୋଲି ଅଢ଼ି ନ ବସି ଭାବିଲା
ଯାହାର ସମ୍ପର୍କ ସେ ତ ଏଠି ରହିବନି ତାହାହେଲେ ଏ ରହିଛି ରଖୁ ଭୂତ
କାହିଁକି ଅଯଥାରେ ଖୁଆଇବ ! ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ପୁଅ ପାଖରେ ନାତି ସହ
ହସିଖେଲି ସମୟ କାଟିବା କହିନାରେ ବୁଢ଼ୀର ଦେହରେ ବଳ ଆସିଗଲା ।

ଘର ବିକ୍ରି କବଳା ଯିବା । ପୁଅ ମାଆକୁ କହିଲା ଯିବା
ବାଟରେ ବଢ଼ ମେତିକାଲରେ ଦେଖେଇ ଔଷଧ ନେଇଯିବା ।
କହିବା ପରଦିନ ସକାଳୁ ବୁଢ଼ୀକୁ ଧରି ସମସ୍ତେ ବାଜାଲୋର ବାହାରିଲେ ।
କଟକ ବାଟଦେଇ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯିବେ । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଫ୍ଲୁଇଟ
କଟକରେ ପହଞ୍ଚି ହୋଇଲେଇ ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲାଙ୍କୁ ଛାଇ ପୁଅ ମାଆକୁ ମେଇ
ବଢ଼ ମେତିକାଲ ଗଲା । ତାକୁର ଦେଖେଇଲା । ରୂପ ବାହାରେ
ବୁଝିକୁ ବସେଇଦେଇ ତାକୁର ବାବୁଙ୍କ ସହ କ'ଣ ସବୁ କଥା ହେଲା
କେଜଣି ବାହାରକୁ ଆସିଲାବେଳେ ପୁଅ ମୁହଁର ଭାବ ବଦଳିଗଲା ।
ଶୁଣ୍ଟ ଯାଇଥିଲା ତା'ର ମୁହଁ । କହିଲା , "ଅପେକ୍ଷା କର ଔଷଧ ଧରି
ଆସୁଛି । ତୋର ଅଧିକ ଯତ୍ନ ଦରକାର ବୋଲି ତାକୁର କହିଲେ । "

ଶହ ଶହ ଲୋକଙ୍କ ଯିବା ଆସିବା ଲାଗିରହିଥିଲା ସେଠାରେ । ଅନେକ
ସମୟ ଧରି ଲୁହା ଚୋକି ଉପରେ ବସି ବୁଢ଼ୀର ଅଞ୍ଚଳ କିଷିଲାରୁ ତଳକୁ
ଗୋଡ଼ିଲମେଇକାଇରେ ନିଜକୁଆରିଜେଇ ବସିରହିବାକୁଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା
କିନ୍ତୁ ତାକୁ ବସିବାକୁ ସୁବିଧା ହେଉ ନ ଥିଲା । ବାରଣ୍ଣା ସଫା କରୁଥିବା
ବେହେରା ଦୁଇ ମୁହଁ ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି

-୩େ ଅଭିଜ୍ଞାନ ସାହୁ

ସାରିଲାଣି । ବୁଢ଼ୀର ସେଇ ଗୋଟିଏ ଉଭର ପୁଅ ଔଷଧ ଆଣିଥାରି
ମୋତେ ନେଇଯିବ । ଦିନ ଗଢ଼ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା । ପୁଅ ଆସିଲାନି ।
ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାକୁସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପୁଅକୁ ବାଜାଲୋର ଯିବା କଥା । ବୁଢ଼ୀର
ଆସିରେ ଲହିଟି ମାରୁଥିଲା ଲୁହ ଭୋକ ଏବଂ ଆତକିତ ଅପେକ୍ଷାରେ ।

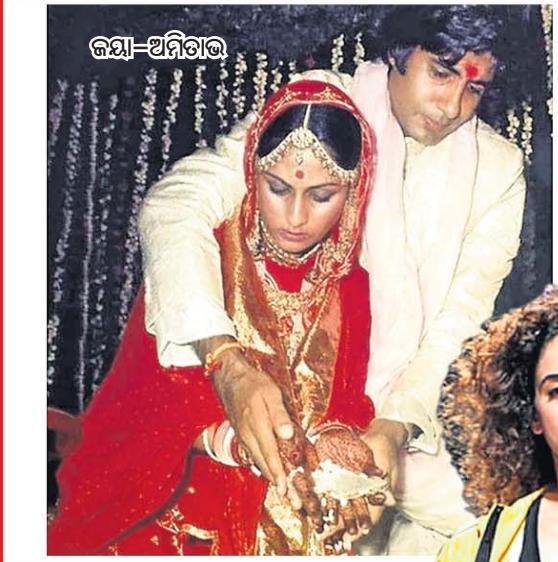
ଅନେକ ସମୟରୁ ବୁଢ଼ୀକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବା ବେହେରା ଦୁଇରେ ତାଲା
ପକାଇ ଦେଖିଲା ବୁଢ଼ୀ ସେମିତି କାହିଁକୁ ଆଉଜି ବସିଛି । ମଣିଷ ନୁହେଁ ତ
ଯେମିତି ହାତର ଛାଅ ଖଣ୍ଡ । ଆଖିରେ କାହିଁକେବେର୍ବର୍ଷ ଜମାବନ୍ଦି
ଯନ୍ତ୍ରଣା । ଏହି ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ଏଠାରେ ରାଜିର କାହିଁକି କରିବା ଭିତରେ ଘଷରା
ହୋଇଗଲାଣି । ଘରକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ବେହେରା ବୁଢ଼ୀ ସହ ଗପ ଜମେଇ
ବୁଝିବାକୁ ଗାହିଁଲା ସବୁ । ବାହାଯାରକୁ ଗାହିଁରୁ ବେହେରା ବୁଢ଼ୀ ସହ ପୁଅକୁ
ଦେଇ ବୁଝିବାକୁ ଗାହିଁଲା ଦେଇଗଲେ । ଗୋଟିଏ ବୋଲି ପୁଅ ମୁହଁରୁ ଗାହିଁ ଦିନ
କାଟିବା ଭିତରେ ପୁଅ ବଢ଼ ହୋଇଗଲେ । ଜିଦି କରି ବିଦେଶ କ'ଣ ଗଲା ଯେ
ଏକଦମ ପର ହେଇଗଲା । ଗାଁରେ ଘର ଭିତରେ ପୁଅକୁ ଦେଇ ଶେଷ
ଅବସ୍ଥାରେ ପୁଅର ମୁଖାପ୍ରି ପାଇବା ପାଇଁ ବଢ଼ ସହର ବାହାରିଲା ହେଲେ
ପୁଅ କାମ ବାହାନାରେ ଭିତରେ ତାକୁ ହେଇଦେଇ ଯାଇଛି ଯେ
ଆସି ସେମାନ୍ତ । ବୁଢ଼ୀର କୋହ ଲୁହରେ ବାହାରି ପାରୁ ନ ଥିବା କଥା
ସବୁକୁ ଏକାଠି କରି ବୁଝିଗଲା ବେହେରା ବୁଢ଼ୀକୁ ବେହେରେ ଅଳିଆ ଭାବି
ପିଙ୍ଗି ଦେଇ ଯାଇଛି ପୁଅ ତାକୁରଖାନାରେ । ଏହା ହିଁ ହୁଏ ସବୁବେଳେ ।
ଗୋଟାଏ ଦୀଘନିଶ୍ୱାସ ଛାତି କହିଲା , "ନିରାଶ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ସରକାର ମାଗଣା କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ତାକୁର, ଔଷଧ,
ଖାଇବା, ରହିବା ସବୁ ମାଗଣା । ତାଳେ ମୁଁ ତୋତେ ସେଠି ଭିତରେ
କରିବେ । " ଖଗ୍ର ଭିତରକୁ ପରିସାଇଲା , " ପୁଅ ଆସିଲେ ମୋତେ ଏଠି ଖୋଜିବ ।
ଦୁଇ ଯାଥ ବାପା, ମୁଁ ଜାଣିଛି ତାକୁ । " ଏହି ମିଳ ଅପେକ୍ଷାର ଶେଷ
କେତେ କରୁଣ ହେଇପାରେ ଭାବିନେଲା ବେହେରା । ବୁଢ଼ୀକୁ ତା'
ପାଇଁରୁଚି କିଛି ଦେଇ ଯିବା ଭିତରେ ହେବ ଭାବି ପାଖ ଦୋକାନକୁ ଗଲା ।
ଆସି ଦେଖେ ତ ଆଖିରେ ଆଖିଏ ଲୁହ ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତତା ନେଇ ଠିଆ
ହୋଇଛନ୍ତି ଜଣେ ଭଦ୍ରିଲୋକ, ଯାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଏବଂ ହାତରେ ସଦ୍ୟ
ବ୍ୟାଗେଇ ହୋଇଥିଲା । ପାଖରେ ଥିଲେ ବିଦେଶିନୀ ଜଣେ ଗୋଟିଏ
କୁନି ପୁଅ ସହ । ପୁଅଟି ବୁଢ଼ୀକୁ କହୁଥିଲା , " ଦୁଇ ଭିତିଲ କି ଜେଜେ
ମାଆ ? " ଲୋକଜଣଙ୍କ ବିକଳ ହୋଇ କହୁଥିଲେ , " ଯାରା ଦିନ ଏଇ
ଖଣ୍ଡିଆ ଲୁହା ଚୋକିରେ ବସିରହିଲୁ ମୋ ମାଆ ମୋତେ ଅପେକ୍ଷା କରି ।
ତେଣେ ଦୁଇଗଣାରେ ତେତା ହେରେ ମୁଁ ଥିଲି ଏଇ ତାକୁରଖାନାରେ
ପେଟ ପୂରି ଯାଉଥିଲା ଆନନ୍ଦରେ । ପାଇଁରୁଚି ତା' ଧରିଥିବା ବେହେରାଜଣଙ୍କର
ପେଟ ପୂରି ଯାଉଥିଲା ଆନନ୍ଦରେ ।

-ରାଜନଗର, କଟକ,
ମୋ-୯୪୩୭୭୧୦୧୦୪୮

ଅପେକ୍ଷା

ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଦଶ ବର୍ଷାତ୍ତୁ

ଲିଭିଟର ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମିତାଭ ବଜନଙ୍କ ଶ୍ଵାନ କେଉଁଠି ତାହା କହିବା ବାହୁଦୂଖ୍ୟ । ଦିନ ଥିଲା, ସିନେମାଟିଏ ପାଇବାକୁ ତାଙ୍କୁ ବେଶ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପୁଅଥୁଲା । କିନ୍ତୁ ନିଜର ଅଭିନ୍ୟ ଦକ୍ଷତା ବଳରେ ସେ ହିମା ସିନେମା ଜଗତରେ ଯେଉଁ ଶ୍ଵାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପୂରଣ ହେବା ସହିତ ମୁହଁଁ । ନିକଟରେ ସେ ମହାମାରୀ କରୋନାରୁ ଆଗୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ଅମିତଭାଙ୍କ ବିବାହ ପଛରେ ଏକ ମଜାଦାର କାହାଣୀ ଲୁଚି ରହିଛନ୍ତି । ସେ ଜୟା ବଜନ (ସେ ସମୟରେ ଜୟା ଭାବୁଡ଼ି ନାମରେ ପରିଚିତ) ଥିଲେ)ଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ବିବାହ କରିଥିଲେ ।

ସେତେବେଳେ ଜୟା ପୁଣେ ଫିଲ୍ ଜନମ୍ଭୁଟୀରରେ ପଢୁଥିଲେ ।
ଥରେ ଅମିତାଭ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ‘ସାତ ହିନ୍ଦୁପ୍ରାଣ’ ର ଶୁଣ୍ଟି
ଉଚ୍ଛବ୍ଲେ ଜନମ୍ଭୁଟୀର ପରିସରରେ ହେଉଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ
ତାଙ୍କ ଜୟାଙ୍କ ସହ ଭେଟ ହୋଇଥିଲା । ବାସ, ତା’ପରେ
ଦୁଇଁ ପ୍ରମାଣ ପତିଆଇଥିଲେ । ଶେଷରେ ହିୟା ସିନ୍ମୀ
ଜଗତର ଏକ୍ଷା ମ୍ୟାନ୍ ନିଜ ପ୍ରେମିକାକୁ ୧୯୩୩ରେ ବିବାହ
କରିଥିଲେ । ହେଲେ ସେହି ବିବାହ ଉପରରେ ବଜନଙ୍କ ମାତ୍ର
ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବରଯାତ୍ରୀ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥରେ ବଳିଉଡ଼ର
ମାତ୍ର ଜଣେ—ଶୁଳକାର ସାମିଲ ଥିଲେ । ହେଲେ ବିବାହ
ପରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ବିଶାଳ ଭୋଜିରେ ବଳିଉଡ଼ର ଦେଖା
ମହାରାଧାମାନେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ।

ଶାହ୍‌ରୁଖଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ଦୀପିକା

ଦୀପିକା ପାଦୁକୋନ ଏବେ ଶାହରୁଖଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ଶତମୟଃ । କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସିନେମାର ନାୟକ । ହେଲେ ସେହି ଖୁସି ସହ ଆଉ ଏକ କଥା ନିକଟରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି । ଦୀପିକାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ‘ଓମ ଶାନ୍ତି ଓମ’ ପରେ ସେ ଶାହରୁଖଙ୍କ ସହ ‘ଚେନ୍ନାଇ ଏକପ୍ରେସ’ରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଆଉ ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ଏହି ଯୋଡ଼ି ବଢ଼ପରଦାରେ ମୁହଁ ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍, ସିନ୍ଧାର୍ଥ ଆନନ୍ଦଙ୍କ ଆଗାମୀ ପିଲ୍ଲା ‘ପଠାର’ର ନାୟକ ସାହୁରୁକ୍ତ ଶାହରୁଖ ଆଉ ତାଙ୍କ ସହ କ୍ରିନ୍ ଶୋଭାର କରିବେ ଦୀପିକା । ଏ ନେଇ ଦୀପିକା କହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଏହି ଅଧର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହା ସତ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରି ନ ଥିଲା । ମୁଁ ଏତେ ଖୁସି ହୋଇପାଇଥିଲି ଯେ ମୋ ଆଶ୍ରମ ବୁଲ ଗୋପା ଲୁହୁ ଗଠି ପରିଥିଲା । ଶାହରୁଖଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବି ତାହା ସେତେ କମ ହେବ ।’ ତେବେ ଏହି ପିଲ୍ଲର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମ ଚାଲୁ ରହିଛି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରାଜକୁମା
ଅଭିନୟ କରିବେ, ଯ
ଶୁଣି ଏହି ବର୍ଷ ଶେଷ
ଭାଗ କିମ୍ବା ଆସନ୍ତା
ବର୍ଷ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ
ଆରମ୍ଭ ହେବ।

ସାମ୍ବାଦ

କିଞ୍ଚାର

ଶେଷରେ ମାନିଲେ କିଆରା

ଅଣିଶନ୍ କଥା ତୁଳିପାରିଷି ନାହିଁ

ଥିରେ ମନେପକାଳୁ ନା ସ୍ଵପରହିର ପିଲ୍ଲ 'ଦଜଳ' ର ବଦିତା
ଫୋଗଟ ଚରିତ୍ରକୁ ଏହି ଭୂମିକାରେ ଅବତାର୍ଶୀ ହୋଇଥିଲେ
ନବାଗତା ସାମନ୍ୟ ମାଲହୋଡ଼ା । ହେଲେ ଏପରି ଭୂମିକାଟିଏ
ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବେଶ କଥରତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । କେବଳ
ଏହି ଗୋଲି ପାଇଁ କେତେ ଜଣ ଅତିସାମ ଦେଇଥିଲେ ଜାଣନ୍ତି ?
୧୦,୦୦୦ ଜଣ ଅଭିନେତ୍ରୀ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ
ଛାଲି ମାରି ମେଲିଥିଲେ ସାମନ୍ୟ । ଯାମାପାଖ ମାସେ

ଧରି ଏହି ଅଭିନନ୍ଦ ଚାଲିଥିଲା । ଏ ବିଷୟରେ ସାମନ୍ୟ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ଅଭିନନ୍ଦକୁ ମୁଁ ଯାରା ଜୀବନ ଭୁଲି ପାରିବି ନାହିଁ । କାରଣ ମାତ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଚେନାସନରେ ଥିଲା । ଏହି ଗୋଲ ପାଇଁ ମୁଁ ସିଲେକ୍ ହେବି ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ହେଲେ ମୋ ସହ ୧୦,୦୦୦ ଅଭିନେତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଏଥୁପାଇଁ ଆଶାୟ ଥିଲେ । ଯାହାହେଉ ଶେଷରେ ମୋର ଆଶା ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହାବ୍ୟତିତ ଜଣେ ଅଞ୍ଚଳୀୟ ରେସଲର ଭୂମିକା ହୁଲାଇବା ଏତେ ସହଜ ନ ଥିଲା ।’ ଏହି ଭୂମିକାଟିକୁ ସପଳ ପରିବା ପାଇଁ କ୍ରିପ୍ତ ଶଙ୍କରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଟ୍ରେନି ନେଇଥିଲେ ସାମନ୍ୟ । ତା ସହ ଭୂମିକାଟି ସାମନ୍ୟକୁ ବେଶ ମାଇଲେଜ ଦେଇଥିଲା । ଏଥୁରେ ଆମୀର ଖାଁଙ୍କ ବାପା ଭୂମିକା ଚର୍କାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ସାଜିଥିଲା ।

ଶିଶ୍ରୀ ଶର୍ମିଷ୍ଠା

ସୁଚନା
ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଲା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଆପଣଙ୍କ ସୁହଁ ମତେଳ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସୁଲଗଡ଼ି
ଶିଲ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୪୮୦୧୦୧

ଶୁଣ

ପୁଅ ବିଷୟରେ ବାପା ଶିଷ୍ଟକଙ୍କୁ
ପଚାରୁଛନ୍ତି— ମୋ ପୁଅ ପାଠପଢାରେ
କେମିତି ?

ଶିଷ୍ଟକ— କ’ଣ ଆଉ କହିବି । ମତେ ତ
ଲାଗେ ଆର୍ଯ୍ୟତଟ ଶୁଣିର ଉଭାବନ
ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ ପାଇଁ ହଁ କରିଛନ୍ତି ।

ଲୁଚେଇ ଦିଆ

ଚଗଲା ମା’କୁ— ମା’ ଆଜି ମୋ ସାଙ୍ଗ
ରାତ୍ରି ଆସିବ ଘରକୁ ସବୁ ଖେଳଣା
ଲୁଚେଇ ଦିଆ ।

ମା’— କାହିଁକି ? ସିଏ କ’ଣ ତୋରି
କରେ କି ?
ଚଗଲା— ନାହିଁ ମା’, ସିଏ ତା’
ଖେଳଣା କୋଉଟା ଚିନ୍ମୟିବ ।

ମାଙ୍ଗଡ଼

ଶିଷ୍ଟକ ପପୁରୁ— ମାଙ୍ଗଡ଼କୁ ହିୟାରେ
କ’ଣ କହନ୍ତି ?

ପପୁ(କିଛି ସମାଧ ଏପଣ ସେପଟ
ଚାହିଁବା ପରେ)— ସାର, ବନର ।

ଶିଷ୍ଟକ— ବହି ଦେଖୁକି କହିଲୁନା ?
ପପୁ— ନାହିଁ ସାର ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ମୁଁ
ଦେଖୁ କହିଲି ।

ଜେଲ୍ ମା ହୋଟେଲ

ଜେଲ୍ ମା ହୋଟେଲ କଥା କହିଲେ ଛାତିରେ ଉପରେ ମନ ଆପଣିଟ ହୋଇଥିବୋ । ଜେଲରେ କଠୋର ଦଶ ମିଳେ । ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ରହିବାକୁ ହୁଏ । ଖାଲବା ପାଇଁ ଭଲଖାଦ୍ୟ ମିଳେନି । କାହା ସହିତ ମିଳିମିଶା କି କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଏନି । ସବୁଦେଲେ ଗୋଟିଏ ଘର ଭିତରେ ବିଦ୍ୟା ହୋଇ ରହିବାକୁ ହୁଏ । ଏମିତି କେତେ କ'ଣ କଥା ରହିଛି ଜେଲକୁ ନେଇ । ଏବୁ ବି ମିଛ କିମ୍ବା କପୋଳକୁଟି କଥା ନୁହେଁ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟତା ରହିଛି । ତେବେ ଆମେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଏ ପୃଥିବୀରେ ଏମିତି କିଛି ଆଭିଜାତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଜେଲ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଆଉ ଯେଉସବୁ କଥା ଶୁଣିଲେ ଏମିତି ମାନେହେବ ଯେମିତି ଏଥରୁ ଜେଲ ନା ପାଇଭୁବାର ହୋଇଲା । ସେହି ଜେଲ ସବୁ କଥାବାମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ନା କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲାଗି ତିଆର ହୋଇଛି ।

ନରଭ୍ରେ ବେଶ୍ୱୟ ଜେଲ: ନରଭ୍ରେ ବେଶ୍ୱୟ ଦାପରେ ଅଛି ଗୋଟିଏ ଜେଲ, ଯାହାକୁ ବେଶ୍ୱୟ ଜେଲ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଜେଲରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ଜଣ କଥାବାକୁ ରଖାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଏଠାରେ ରହୁଥିବା କଥାବାମାନେ ନିଜକୁ କଥା କିମ୍ବା ଅପରାଧୀ ଗୋଲି ଭାବି ନ ଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ସୁରିଧା ମିଳିଥାଏ । ହର୍ଷ ରାଜିଁ, ଫିଙ୍ଗ୍, ଦେନ୍ଦ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଦିର ସୁରିଧା କଥାବାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସେବିନୁହେଁ, କଥାବାମାନଙ୍କୁ ରାଷ୍ଟ୍ର କରିବାର ସବୁପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଧୁକ୍ଷ କଳକୌଣସି ଓ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଯୋଗେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଆଉ ବଡ଼କଥା ହେଲା ଏଠାରେ କୌଣସି ସେଲ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ କଥାବାକୁ ନିମତ୍ତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଏର୍ବାମପି ଆଭିଭ୍ୟୁଳ୍, ଷ୍ଟାଟଲାଣ୍ଡ୍ : ଏ ଜେଲର ଅନ୍ତେବାସୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୩୦୦ । ଏହି ଜେଲରେ ରହୁଥିବା କଥାବାମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ଭଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏନି । ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଭିତି ଭଲ ମଣିଷ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ । ସେଥୁଲାଗି ସେମାନଙ୍କୁ କିଭିତି ଭଲ ମଣିଷ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ସୁରିଧା ସୁଯୋଗ ଯୋଗେଇଦିଆଯାଏ ଯେମିତି କି ଜଣେ ଭାବିବନାହିଁ ଯେ, ସେ ଏକ କଥାବାମାନାରେ ଅଛି । ଭଲପ୍ଲାନ ମନରେ ସକାରାମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଏହି ଏର୍ବାମପି ଆଭିଭ୍ୟୁଳ୍ କଥାବାମାନାର ନାଟି ।

ଓଟାଗୋ କରେକସନ୍ ପାସିଲିଟି, ନ୍ୟୁଜିଲାଣ୍ଡ୍ : ୨୦୦୪ରେ ନ୍ୟୁଜିଲାଣ୍ଡ୍ରେ ଏହି ଜେଲ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଏହାକୁ ଜେଲ ବୋଲି ନାମକରଣ କରା ନ ଯାଇ ଏହାର ନାମ ରଖାଯାଇଥିଲା 'ଓଟାଗୋ କରେକସନ୍ ପାସିଲିଟି' । ଏଠାରେ ସୁରକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୁବ କଢାବିବାକୁ ହେଲେ ଭିତରେ କଥାବାମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବେଶ ଆରାମଦାୟକ । କଥାବାମାନେ ସେଠାରେ ପାର୍ମିସ୍, କୁଙ୍କି ସହିତ ଇଣ୍ଡିନିଅରି କରନ୍ତି ଆଉ ଆରାମରେ କାଳାତ୍ପାତ କରନ୍ତି ।

ଅରନ୍କୁଏକ୍ ଜେଲ, ଦ୍ୱେନ୍ : ଏହାକୁ ବିଶ୍ଵର ସବୁଠାରୁ ନିଆରା ଜେଲ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏମିତି କେଉଁ ଜେଲ ଅଛି ଯେଉଁ କଥାବାମାନେ ନିଜର ପରିବାର ସହିତ ରହିପାରନ୍ତି । ଏହି ସୁରିଧା ଅରନ୍କୁଏକ୍ ଜେଲରେ ଉପଲବ୍ଧ । ସେଠାରେ କଥାବାମାନଙ୍କ ପିଲାଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଖେଳପଦ୍ଧତିଆ କାର୍ବନ୍ ଅଦିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଏଥୁସହିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥିର ଅଛି । ଏହା କୌଣସି ପଞ୍ଚତାରକା ହୋଇଲାରୁ କମ୍ ହେବନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାଚରେ ଭକ୍ଷଣ ହୋଇଛି ଏହି ଜେଲ । ଏହା ଭିତରେ ଶୋର୍ଟସ ସେଷର ଅଛି । ଫୁଲ କୋର୍ଟ ଅଛି । କଥାବାମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଭବ୍ୟ ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭିତ୍ତି, ପ୍ରିକ୍ରି ଆରମ୍ଭ କରି ସବୁପ୍ରକାର ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଚ୍ୟାମ୍-ଡୋଲୋନ୍ ପ୍ରିଜନ, ସୁଲକ୍ଷଣାଲାଣ୍ଡ୍ : ବିଶ୍ଵର ଅନ୍ୟତମ ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଜେଲ ହେଉଛି ସୁଲକ୍ଷଣାଲାଣ୍ଡ୍ରେ ଚ୍ୟାମ୍-ଡୋଲୋନ୍ ପ୍ରିଜନ । ଏଠାରେ ରହୁଥିବା କଥାବାମାନେ ଭାବିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଆଶି ବନ୍ଦ କରି ରଖାଯାଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଜୀବନର ସବୁପ୍ରକାର ସୁଖ ସାଇଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଯୋଗେ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

କ୍ୟାଙ୍କେ
ପେଜ୍

ଗ୍ରୂଟ୍ ଲାଖର ୬୦କୁଆ

ଡାରିଆସ ଏକ ଠେକୁଆ। ହେଲେ ସାଧାରଣ ଠେକୁଆରୁ ଏହା ଭିନ୍ନ। କାରଣ ଏହା ବେଶ ବିରାଚକାୟ। ଆଉ ଗନିଜ ଡ୍ରାଳ୍‌ଟ ରେକର୍ଡସରେ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଠେକୁଆ ଭାବେ ଲ୍ଲାନ ପାଇଛି। ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ୫ ଫ୍ରୋଟ୍ ଲାଞ୍ଚ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଓଜନ ୨୭ କି.ଗ୍ରା.ରୁ ଉଚ୍ଚତା । ଏହାର ମାଲିକ ଆମେର ଏଡ଼ପ୍ରାର୍ଟ କହନ୍ତି, ‘ଡାରିଆସ ବହୁତ ଖାଦ୍ୟ ବର୍ଷକୁ ୨୦୦୦ଟି ଗାଇର, ୭୦୦ ସେତୁ ଖାଇଦିଏ। ତା’ସହ ସତର୍ବ ଠେକୁଆ ଖାଦ୍ୟ ବି ତାକୁ ଦିଆଯାଏ। ଆଉ ଏଥରେ ବାର୍ଷିକ ୪, ୮୯୯ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯାଏ। ଏତେ ବିରାଚକାୟ ହେଲେ ବି ଡାରିଆସ ଏକ ଭଲ ପେଟ। ଏହାର ଦୁଇଟି ଛୁଆ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ବି ବାପା ଭଲି ଆକାରରେ ବଡ଼ ହୋଇଛନ୍ତି। ଆଉ ଡାରିଆସଠାରୁ ବି ବଡ଼ ହେବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛନ୍ତି।’

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମଚାରୀ

